

ТЕРЕН

Україна

число 2 (30), літо-осінь 2011 року

Газета української молоді

Теми номера:

**«Березневі дні
Карпатської
України»**

стор. 2

**«Гурби-
Антонівці-2011»**

стор.3

**Табачникам не
спиться - вони
хочуть
«Зарницю»**

стор. 4

**Співпраця
Радянського
Союзу із
націонал-
соціалістичною
Німеччиною**

стор. 5,7

**Розпочалось
зголошення на
табір «Відвага»**

стор. 8

Шоу Шустера як імунітет проти провокацій

Ще довго будуть лихоманити українське суспільство події 9 травня у Львові. І Янукович, і Могильов, і губернатор Цимбалюк (у званні генерал-майора) - вже заплутались у логіці своїх висловлювань і дій. Але вони вперто продовжують шукати винних, абсолютно нівелюючи свою роль у цих подіях.

«Свобода» також ще довго не заспокоїться, адже проти їхніх депутатів та активістів уже зараз порушуються кримінальні справи. Сотнями викликають у міліцію мешканців Львова за сценарієм пошуку винних. Для цього навіть підняли базу футбольних вболівальників львівського ФК «Карпати».

Істерія провідних російських політиків та ЗМІ також підливає масла у вогонь. Та й доморощені політологи та експерти із задоволенням шукають організаторів провокації. З'ясовують, чи толерантні мешканці Галичини? Яка в цьому роль «Свободи»? Або ж дискусують, чи не живуть у Львові «кровожерливі бандерівці» і фашисти.

Для мене особисто події 9 травня розпочались ще 20 квітня, коли я, як голова МНК, був запрошений на запис програми Савіка Шустера «Про що кіно». Як повідомили мені організатори, формат програми передбачав перегляд фільму «Фабрика футболу», про футбольних хуліганів в Англії, з подальшим обговоренням теми «Радикальні молодіжні субкультури».

І от уже з перших слів Шустера стало зрозуміло, що й програма, і демонстрований фільм робляться під конкретну дату - 9 травня. А тема - увага! - на прикладі футбольних уболівальників показати, що в Україні саме зараз актуальною є проблема реваншу фашизму та проявів ксенофобії.

По закінченню запису я спілкувався з усіма учасниками. І жоден із них, як і я, зрештою, не зрозуміли одного: а про що, власне, обговорення?.. Проте після пуску програми в український ефір, я особисто переконався в «силі» телевізійного монтажу. І все стало на свої місця...

Із програми були вирізані провокаційні фрази Шустера, де він ставить в один ряд Гітлера, Сталіна й Бандеру; була вирізана ціла низка «неформатних» фраз гостей програми - зокрема, моя про те, що «футбольний вболівальник сьогодні захищає прапори своєї команди, а завтра захищатиме прапор своєї Батьківщини».

Натомість Шустер провокував гостей відверто нацистським гаслом «біла раса - понад усе» - яке взагалі не використовується активними вболівальниками. Або ж просто глузливіми питаннями на кшталт «що зробив Бандера для подолання корупції в Україні?».

І хоч які б аргументи гості програми висували про проблеми з організацією Євро-2012 чи корупцію футбольних чиновників, ця передача свою роль виконала: напередодні 9 травня на ТБ вчергове запущено дві тези:

- 1) прояви фашизму на стадіонах,
- 2) незрілість українського суспільства в питаннях толерантності.

Тож у Львові сталось те, до чого підводили ЗМІ, міліція та влада.

Питання полягало в дискредитації націоналістів, патріотично налаштованих мешканців Львова та Галичини.

Однозначно упізнаваний почерк нашого північного сусіда. Та й Янукович аж надто слухняно виконав команду «господаря». І Савік Шустер, добрий колега Ганни Герман, який бореться «за нашу й вашу свободу», чомусь аж надто наполегливо доводить про факти присутності в Україні проявів фашизму.

Невже таким чином російські політехнологи прагнуть «відбилити» імідж своєї країни від нещодавніх подій на Манежній площі в Москві? І події 9 травня дуже органічно лягають у канву такого сценарію: якщо ви не б'єте вихідців із Кавказу - ось вам червоний прапор!

Чи справді львів'яни такі дикі та нетолерантні?

Реакцію львів'ян на нехтування рішенням свого місцевого суду проросійськими шовіністами, одіозний голова Харківської ОДА Михайло Добкін порівняв із реакцією бика на

червону ганчірку. Колишній Глава УГКЦ Любомир Гузар засудив саме зривання георгіївських стрічок з тих, хто прийшов цього дня покласти квіти й вшанувати пам'ять.

Але чи могли львів'яни поставитись толерантно до приїжджих активістів проросійських шовіністичних організацій «Родина» та «Русское единство», які ховались за спинами спецзагону міліції «Беркут»?

До тих, хто не так давно до півсмерті побили одеситів, які посміли висловити протест проти встановлення пам'ятника Катерині в Одесі? До стрільняни із травматичної зброї по протестуючих 3-го номера в списку ПР до Винниківської ради? А це - колишній працівник міліції Святослав Сопільник, син радника начальника Львівської міліції та колишнього керівника облуправління ДАІ.

Чи хтось вірить у те, що їхній марш приїжджих «родіновцев» із демонстративним розгортанням червоного прапора - це лише вшанування ветеранів?

Питання, гадаю, риторичні.

продовження на стор.6

Під Адміністрацією Президента затримували молодь за «літаючі» намети

21 квітня під стінами Адміністрації Президента молодь спробувала розбити намети. У такий спосіб молоді громадські діячі вимагали від влади, в першу чергу від Віктора Януковича, виконати свої передвиборчі обіцянки щодо забезпечення молоді соціальним житлом та надання доступних молодим людям кредитних ставок на придбання квартир. Приводом також стала і нещодавня заява Президента, що він доб'ється того, що в Україні житло буде коштувати в межах 4000 грн. за квадратний метр.

У заході, організованому громадською кампанією «Молодіжна варта», взяли участь активісти Молодіжного Націоналістичного Конгресу, Фондації Регіональних Ініціатив, Української Асоціації студентського самоврядування, Студентської Спільки «Студентський актив» і Студентського Братства «Дельта Ксі».

Після короткого брифінгу громадських активістів Сергія Пархоменка, Андрія Лозового, Романа Козачкова, письменника Сергія Пантюка, молодь намагалася розбити намети. У цей час підійшли працівники МВС та почали перешкоджати проведенню акції, мотивуючи свої вчинки тим, що «малі архітектурні форми не можна встановлювати в центрі міста». Одразу ж міліціонери почали жбурляти туристичне спорядження та конфісковувати особисті речі учасників акції. Один із активістів - Максим Кицюк почав вимагати у міліціонерів пояснень щодо порушення конституційних прав громадян, внаслідок чого був скручений бійцями загону спецпризначення «Беркут» і доправлений до міліцейської патрульної машини.

Після цих подій молодь заблокувала машину, де утримувався учасник акції, з вимогою його звільнення. Побачивши, що молодь налаштована рішуче, міліції все-таки довелося відпустити Максима. Не зважаючи на цей інцидент, молоді вдалось провести свій захід.

Слід зазначити, що під час акції знову «відзначився» майор Онищенко з Шевченківського РУВС, який рік тому розганяв активістів АнтиТабачної кампанії біля університету Шевченка. Він відмовився прокоментувати факти залякування учасників акції працівниками міліції, які погрожували фізичною розправою, бо «і так роботою нерви розшатані».

«Це ненормально, коли працівники правоохоронних органів, на будівництво житла для яких урядом урізано фінансування, не дозволяють молоді висловити свою позицію. Міліція шукає приводів, як би молоді заткнути рота, невідомо на яких підставах затримує громадян», - каже Максим Кицюк.

Молодь пообіцяла не зупинятися і провести низку акцій в обласних центрах країни. Подібний захід вже відбувся в Луганську.

Інформцентр МНК

Збір коштів для ветерана національно-визвольних змагань, учасника Карпатської Січі, члена ОУН Михайла Петричка

Активісти ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес» ініціювали збір коштів для допомоги 87-літньому ветерану національно-визвольних змагань, учаснику Карпатської Січі, довголітньому члену ОУН Михайлу Петричку, який переніс інсульт і зараз потребує нашої допомоги.

Кожен небайдужий може допомогти йому і так само долучитися до збору коштів, які будуть направлені на догляд та постлікарняний реабілітаційний період ветерана.

Така людина, як Михайло Петричко, для всіх нас є прикладом мужності, незламної життєвої позиції та відданості Українській Ідеї. Він є живим свідченням про тих ОУН-івців, на чиєму прикладі виховуємось ми і виховуємо молодь.

Засуджений до смертної кари, замінені на 20 років ув'язнення, Михайло Петричко відбув покарання в казахстанському Карлазі; відбував покарання в одному баракі разом з Зеновієм Красівським - останнім тереновим Провідником ОУН у підсофевській Україні.

Ми ставимо собі взірцем героїчний чин Карпатських Січовиків, членів ОУН, яких вже немає в живих. І в той же час забуваємо про того, хто досі серед нас і продовжує свою боротьбу, незважаючи на поважний вік.

Тому нашим безпосереднім обов'язком, як націоналістів, як громадян Держави, за яку боролись вони, є допомога панові Михайлу, адже таких людей залишились лічені одиниці.

(із звернення до громадськості Голови МНК Сергія Кузана)

продовження на стор.3

Діяльність МНК. Коротко

Всеукраїнські заходи

26.02.2011

У Києві відбулось засідання ЦП МНК. Засідання розпочалось з урочистого привітання та присвоєння колишньому голові Ради Честі Ярославу Фурсу найвищого статусу в організації «Почесний член Молодіжного Націоналістичного Конгресу». Також був обраний новий склад Секретаріату та визначено план діяльності організації на 1-ше півріччя.

Голова МНК С. Кузан зазначив: «Все більше ЗМІ піддаються впливу цензури, тому інформаційна та пропагандивна робота МНК стає пріоритетною. Починаючи від створення власного Інтернет-сайту, покращення роботи Інформцентру, закінчуючи регулярним випуском і поширенням організаційного видання «Терен – Україна».

20-21.05.2011

У Києві відбулося чергове засідання Центрального Проводу МНК. Значна увага приділялась розгляду і аналізу діяльності регіональних осередків. Було відзначено позитивні тенденції в інформаційно-пропагандивній роботі Київської та Тернопільської обласних організацій.

На засіданні розроблено стратегічний план діяльності організації на наступне півріччя. Серед найближчих заходів – проведення всеукраїнського молодіжного вишкільного табору «Відвага ім.І.Гавдици», який відбудеться з 1 по 12 серпня на Сумщині.

Традиційно восени відбудеться спеціалізований табір для дівчат «Руса Коса ім. К. Зарицької», що проходитиме в Кримських горах, а табір-джамборі «Повстанська ватра» прийматиме Івано-Франківщина, а саме - Уніж.

Волинь

12.03.2011

У Луцьку відбулася презентація книги "Український націоналізм: Антологія" за участю упорядника видання Віктора Рога. До збірки увійшли праці теоретиків українського націоналізму першої половини ХХ століття. Захід організували ВО "Свобода" спільно з МНК.

Упорядник книги зазначив: «Нас, націоналістів, часто критикують і інтерпритують, але першоджерела невідомі. Ці першоджерела зібрані у презентованій книзі. Антологія спростовує дуже багато міфів і вона дуже корисна не лише для просвітників, політологів та істориків, а й для всіх, хто цікавиться Україною, зрештою її сучасним і майбутнім.

Житомир

11.03.2011

У приміщенні Житомирського державного університету ім. І. Франка презентовано перший том збірки "Антологія українського націоналізму". На захід з Києва завітали упорядник антології Віктор Рог та голова ВМГО МНК Сергій Кузан.

В антології представлені публікації знаних ідеологів українського націоналізму: Миколи Міхновського "Самостійна Україна" і Дмитра Донцова "Націоналізм", тексти Зенона Коссака, Степана Бандери, Дмитра Мирона, Олени Теліги, Ярослава Стецька, Петра Полтави, Степана Ленкавського, Юрія Липи, а також уродженців Житомирщини Олега Ольжича і Миколи Сціборського та інших авторів.

Презентація пройшла у вигляді діалогу за круглим столом, де відбулося спілкування студентства, викладачів, журналістів та громадських діячів.

Закарпаття

04.03.2011

Напередодні річниці Карпатської України, з ініціативи ВО «Свобода» та МНК, на сесії Тячівської районної ради, член МНК Віталій Бенчак подав звернення щодо вшанування героїчного чину Карпатських Січовиків.

Питання полягало у виділенні земельної ділянки в смт.Солотвино для встановлення пам'ятних знаків головним командирам Карпатської Січі Михайлу Колодзінському, Зеннону Косаку та десяткам невідомих січовиків. За словами істориків, саме у цьому селищі знаходиться могила розстріляних січовиків. Дане депутатське звернення було задоволене.

14.03.2011

У селищі Тересва, біля пам'ятного хреста «Борцям за волю України» відбулося урочисте відзначення 72-ої річниці проголошення Карпатської України.

Мітинг пам'яті розпочався з панакхиди за загиблими борцями, яку провів парох УГКЦ. Школярі продекламували патріотичні вірші про героїчну боротьбу прадідів. Потім слово взяли ліцеїсти — нащадки тересвянця, карпатського січовика Прінца Івана, які розповіли учасникам мітингу біографію свого славетного земляка.

На Закарпатті презентували книгу спогадів Василя Филоновича "Березневі дні Карпатської України"

14 березня у прес-центрі «Закарпаття» презентували книгу спогадів генерал-хорунжого армії УНР, дипломата, начальника штабу «Карпатської Січі» Василя Филоновича «Березневі дні Карпатської України».

На зустріч завітали Святослав Липовецький, автор видавничої серії проекту «SERVUS», Віктор Рог, громадський діяч, історик, публіцист та Сергій Кузан, новообраний голова ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес».

На презентації був присутній і вихідець із Закарпаття Ярослав Ляш, котрий керував Молодіжним Націоналістичним Конгресом до Сергія Кузана. В такому складі делегація громадських діячів проводить презентації книги та зустрічі з молоддю, студентами та з громадськістю областей України і тепер на черзі міста Закарпаття. Після зустрічей зі студентами-істориками та журналістами з УжНУ та ЗакДУ гості презентували книгу журналістам у прес-центрі, а одразу ж після цього їх чекали читачі у Закарпатській обласній бібліотеці. Уже наступного дня з книгою змогли ознайомитися в Іршавському Будинку культури, а далі - саме Красне поле під Хустом, де пройшли урочистості з нагоди 72 річниці проголошення Карпатської України.

Власне про саму книгу «Березневі дні Карпатської України» розповів Віктор Рог, детальніше зупинившись на книзі спогадів Василя Филоновича – вихідця з Сумщини. Він висловив сподівання, що книга, яка вийшла на батьківщині Філоновича – в Сумах: «Це те, на чому виховується молодь, це те, що робить з українців не гнучкошисників, а людей з прямими хребтами і з гордо піднятою головою».

Святослав Липовецький, як історик, зупинив свою увагу на конкретних подіях Карпатської України у яких брали активну участь члени ОУН. «Ці події, – сказав він, – є одними з наріжних в європейській історії ХХ століття», і навів цитату з польської газети, в якій поляки, які більш ніж упевреджено ставилися до українського визвольного руху, визнавали героїзм українських січовиків.

Про приклад карпатських січовиків як кра-

щий взірєць виховання українських патріотів розповів Сергій Кузан. «Цей маленький шматочок України, – розповів пан Сергій, – був єдиною землею, яка чинила спротив фашистським військам Угорщини». Він також розповів про те, що на Закарпатті за ініціативи члена МНК, депутата Тячівської райради Віталія Бенчака буде споруджено пам'ятний знак закатованим фашистами оунівцям Колодзінському та Косику - видатним діячам Карпатської України.

Присмне враження складала атмосфера в кожному місці, де проходили презентації. Крім заповнених віцент залів були запитання і цікаві обговорення. Особливо жваво спілкувалася з гостями молодь університетів. Вона охоче розпитувала про героїку своїх однолітків в часи Карпатської України, а також оцінку сьогоднішньої політичної та історичної ситуації в незалежній державі, умовам друку книжок націонал-патріотичного спрямування та реакції на їх появу в українському суспільстві й за його межами.

Під час своїх виступів Сергій Кузан відзначав, що молодь Східної України активно цікавиться національно-визвольними змаганнями в Україні. Подібні презентації збирають багато людей. Ярослав Ляш розказав що, на відміну від Закарпаття, в інших областях існують певні труднощі з приміщеннями для зустрічей та презентацій, які виникають під час поїздок Україною. Більшість з них ґрунтуються на боязні надавати приміщення для заходу через потенційні проблеми з місцевою владою, яка негативно ставиться до такої просвітницької роботи. Тим не менше, їм досі вдавалось здійснювати заплановані заходи.

Презентуючи книгу "Березневі дні Карпатської України" Віктор Рог розповів про історію, яка передувала виявленню сумським дослідником Валерієм Власенком цінних мемуарів Василя Филоновича у фонді «Український музей» Національного архіву Чеської Республіки (м. Прага), що стали предметом виданої книги. В них, відомий український військовий та громадський діяч Василь Филонович описує передумови проголошення Карпато-Української держа-

ви, дискусії на сторінках партійної преси про причини поразки Карпатської України і її винуватців, та погляд автора на ці проблеми; українсько-чеське й українсько-угорське військове протистояння та власне перебування в угорському полоні. Цінною є розповідь автора про дії угорської окупаційної влади щодо населення і захисників Карпатської України. Спогади містять велику кількість маловідомого фактичного матеріалу, його аналіз, оцінки автора.

Особливою частиною презентації було спілкування з членом «Карпатської Січі», оунівцем і довголітнім політ'язнем Михайлом Петричком. Світлий розум та глибокі думки цього 86-річного чоловіка не могли залишити байдужим жодного з присутніх. Пан Михайло розповідав про тодішню атмосферу, яка панувала в краї, настрої громади, повагу та боязнь з боку чеської влади, захопленість польського та угорського офіцерства героїкою молодих хлопців, які ставали без зброї під кулі, життя в концентраційних таборах та тамтешню просвітницьку діяльність, місячне перебування в камері смертників та силу віри в Бога, і ще багато захоплюючих та цікавих речей.

Також молодіжні громадські лідери, громадські діячі і науковці мали нагоду поспілкуватися в неформальній атмосфері «Громадського центру Закарпаття».

Володимир Феськов,
Фундація Регіональних Ініціатив,
Закарпаття

МНК провів фахові семінари з інформроботи та фандрейзингу

19-20 березня в Києві були проведені семінари з інформаційно-пропагандивної роботи та фандрейзингу. Участь у них взяли представники Львівського, Тернопільського, Сумського, Полтавського, Харківського та Київського осередків МНК – провідні функціонери виконавчої структури організації. Ці навчальні семінари входять до обов'язкової програми вишколу провідного членства і належать до 1-го рівня складності Вишкільної

системи МНК. Критерієм відбору учасників семінару стала оцінка активності в організації та виконання індивідуальних завдань.

Під час заходу учасники мали можливість вдосконалити свої навички в роботі зі ЗМІ під керівництвом фахового журналіста, члена МНК Андрія Клименка та спеціаліста з PR-технологій Артема Зеленого, який навчав залученню інформаційних партнерів. Учасники семінару мали можливість розібратися з особливостями роботи в соціальних мережах, прослухати курс лекцій від відомого блогера №1 в Україні, журналіста та громадського діяча, засновника «Академії Блогослов'я» Миколи Малухи. Також, про важливість використання соціальних мереж у сучасному інформаційному просторі розповіла голова Секретаріату МНК Катерина Аврамчук.

Тернопільський МНК починає з перемоги сезон змагань-сплавів по Дністру

26-27 березня вже традиційно відбувся сплав-змаг Дністром на туристичних катамаранах. У ньому взяло участь близько 30 осіб, які сформували чотири команди. Серед них дві представляли тернопільську обласну організацію ВМГО “Молодіжний Націоналістичний Конгрес”.

Маршрут сплаву пролягав від міста Галич Івано-Франківської області до міста Заліщики Тернопільської області і мав загальну довжину 165 км.

Слід нагадати, що березневий сплав-змагання по Дністру не іде у порівняння із літніми відпочинковими сплавами. Відрізняється він перш за все суворістю погодних умов та великими фізичними навантаженнями.

Фінішну лінію цього року подолали тільки дві команди тернопільського МНК. Майже весь час довелося веслувати під дощем та боротися із сильним вітром, ще гірше було ввечері, коли починав падати сніг. Учасники згадують: промокли до нитки, не залишилось жодного сухого місця. Зігрівала лише думка про те, що поруч товариші, які підтримують командний дух.

Хлопці кажуть, що хорошим стимулом для того аби добратися до фінішу були дівчата, які відважились до сплаву. Мовляв, коли дуже втолювались і вже не було сил, а дівчата продовжували працювати веслами, то доводилося самим, щоб не здаватися слабшими, братись за весло.

Незважаючи на складні погодні умови та виснажливий маршрут всі учасники залишилися задоволеними та здоровими, з нетерпінням чекають наступних водних пригод!

Прес-служба Тернопільського МНК

На захист українців в Росії

Більше 200 представників Української Всесвітньої Координаційної Ради (УВКР) та інших політичних партій й громадських організацій взяли участь у пікетуванні посольства Російської Федерації (РФ) в Києві на захист прав українців у Росії.

Пікет розпочав заступник голови УВКР Михайло Ратушний, який розповів учасникам маніфестації про становище українців у Росії, мету пікету й те, як проходить "Тиждень Солідарності з Українцями Росії". Також було зачитано звернення УВКР та українських громад за кордоном до Верховного Комісара ОБСЄ з питань прав національних меншин. УВКР підкреслює, що російська влада ліквідує українські школи, бібліотеки та культурні центри, знищує українські видання, з яких наша діаспора мала змогу дізнатися про події в рідній країні та читати про історію Батьківщини.

Перед будівлею посольства Росії виступили представники КУН, НРУ, ВО «Свобода», «Батьківщина» та МНК. «Російська влада заражена вірусом імперіалізму, так званого «руського міра». Вони ігнорували нашу дружбу за будь-яких умов, роблячи «ганчірку» з України. Вони не розуміють нормального ставлення. Тільки після того, як ми дамо їм відсіч, нас почують. Мусимо переґризти «російському ведмедю» горло», — різко заявив лідер Молодіжного Націоналістичного Конгресу Сергій Кузан.

Аналогічні пікетування пройшли в Харкові, Львові й Одесі перед будівлями російських консульських установ цих міст та у багатьох країнах світу.

Українська Інформаційна Служба

На Тернопільщині відбулася теренова гра «Гурби-Антонівці-2011»

З 30 квітня по 3 травня 2011 року на межі Тернопільської та Рівненської областей вже дев'ятий рік поспіль відбувалася найбільша в Україні спортивно-патріотична теренова гра «Гурби-Антонівці-2011», організатором якої є ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес». Гра традиційно проходить на терені недалеко від села Антонівці та урочища Гурби, де в травні 1944 року відбувся найбільший бій в історії Української Повстанської Армії.

На відкритті гри до молодих патріотів звернулися з вітальним словом керівник оргкомітету «Гурби-Антонівці-2011» Сергій Кузан - голова Молодіжного Націоналістичного Конгресу, а також спеціально запрошені гості: Парубій Андрій – народний депутат, координатор мережі громадянської дії «Опір», Боберський Олег – заступник голови Тернопільської облради, Ратушняк Михайло – голова спілки підприємців Тернопільщини «Українська Справа», Бицюра Леонід – заступник Голови Тернопільської міської ради, Мартин Головатюк – учасник найбільшого бою УПА, який поділився своїми спогадами про події 67-річної давнини і

суперниками тільки на полі бою.

Як зазначив у своєму виступі Голова МНК Сергій Кузан, гра продемонструє, хто є хто в цьому житті, хто має силу волі і хто не відступить перед небезпечкою. Тож і в теперішній ситуації, коли Україні знову загрожує небезпека, нам, очевидно, доведеться готуватися до більш рішучих дій, ніж ті, які ми здійснювали до останнього часу, змагати до очих самих чинів, до яких прагнули свого часу наші герої», - підкреслив Голова МНК.

У завершальному брифінгу для журналістів, що його дали організатори гри, один із засновників теренової гри «Гурби-Антонівці», голова МНК у 2007-2011 роках Ярослав Ляш повідомив: «У 2012 році відбудеться 10-та ювілейна гра. І вона розкриє нову славу сторінку цього заходу. Зокрема передбачається не тільки зустріч «ветеранів», організаторів гри минулих років, спонсорів і меценатів... Ми і значна частина гравців вже морально готові до значного ускладнення правил. Усі наші ідеї минулих років будуть акумульовані для цього процесу. Ми вже однією ногою на цьому шляху і вже підготовлене відповідне розпорядження

Головою МНК Сергієм Кузаном. Не буду розкривати попередніх заготовок, але впевнений, що майбутніх учасників чекає багато «сюрпризів». Для «закваски» лише повідомлю: якщо дотепер наша легенда включала загоны УПА і НКВД, то у майбутньому з'явиться ще і польська АК (Армія Крайова), яка теж активно діяла у цій місцевості».

Наприкінці оргкомітет «Гурби-Антонівці» ще раз висловив вдячність усім, хто допоміг в проведенні заходу, особливо місцевому населенню Дубнівського району Рівненської області.

Інформцентр МНК

ТУРИСТИЧНЕ СПОРЯДЖЕННЯ Gorganj.com

ГАЛИЧИНА 1998 ЖИВА СЕРЕД ВІЧНИХ ЦІННОСТЕЙ

спілка підприємців тернопільщини

ОБОЛОНЬ

побажав молоді гідно продовжувати справу борців за волю України – бійців ОУН-УПА.

Гра видалася дуже динамічною і абсолютну перемогу в ній отримав курінь «Червоні», який в перший день гри зміг захопити прапор супротивника – куреня «Жовті». Попри безкомпромісний характер боротьби, бійці обох куренів залишилися

Під час закриття гри представники Ради Вищих Спостерігачів нагородили кращих вояків призами від спонсорів, серед яких корпорація «Оболонь», молочна компанія «Галичина», магазин туристичного спорядження «Горгани», мистецька агенція «Наш Формат» та спілка підприємців «Українська справа».

Збір коштів для ветерана національно-визвольних змагань, учасника Карпатської Січі, члена ОУН Михайла Петричка

продовження, початок на стор.1

Довідка:

Михайло Петричко народився у селі Чинадієві Мукачівського району Закарпатської області. В 16 років вступив до лав ОУН. Разом з десятками членів ОУН засуджений за антидержавний закат проти хортистської Угорщини та поміщений у концтабір «Ковнер-каштель» у Мукачеві. Серед ув'язнених цього табору – майбутній владика УГКЦ Іван Маргітич.

Вдруге за приналежність до ОУН Михайло Петричко був засуджений радянською владою на смерть. Згодом вирок йому заміннили на 20 років таборів, 10 з яких він відсидів у концтаборі в Казахстані. Та зламати пана Михайла не вдалося. Після звільнення з табору, налагоджує підпільну антирадянську діяльність: розповсюджував журнал «Воля і Батьківщина», мав відношення до діяльності підпільної організації «Український Національний Фронт», заснованої Зеновієм Красівським.

У свої 87 Михайло Петрович не перестає інтелектуально працювати та вдосконалюватись, вивчає іноземні мови, займається йогою та планує писати книгу спогадів.

Детальніше про пана Михайла можна дізнатись з інтерв'ю за посиланнями:

<http://www.ua-reporter.com/print/50151>

<http://www.ukrnationalism.org.ua/interview/?n=94>

СТАВАЙТЕ В РЯДИ КАРПАТСЬКОЇ СІЧІ!

куємо, що не в змозі оприлюднити імена усіх добродіїв, але тишимося, що нас з кожним днем стає все більше. І цей вчинок єднає українців не тільки з різними політичними поглядами, а і на різних континентах.

Слава Україні! Слава героям!

Детальна інформація про перебіг акції на:

<http://www.facebook.com/event.php?eid=203079626401831>

Реквізити для переказу коштів:

«Приватбанк», картка № 4405 8858 11625752, на ім'я Голови МНК Кузана Сергія Васильовича. Платник повинен заздалегідь поінформувати про переведення коштів.

Реквізити для переказів в іноземній валюті

Beneficiary: Sergii Kuzan
Account#: 2620 1 501460735
Beneficiary's bank: OTP Bank
43 Zhylyanska Str., Kyiv, 01033
SWIFT code: OTPVUAUK

Контактна інформація: (044)234-70-20, e-mail: mnk@ua.fm

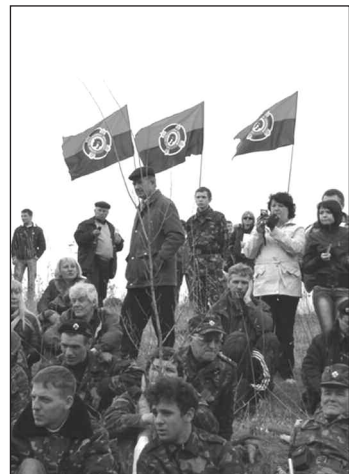
До цієї акції вже долучилися близько сотні осіб. Це не тільки члени МНК, а і представники діаспори, народні депутати, представники різних політичних партій і громадських організацій. Ми жаліємося, що не в змозі оприлюднити імена усіх добродіїв, але тишимося, що нас з кожним днем стає все більше. І цей вчинок єднає українців не тільки з різними політичними поглядами, а і на різних континентах.

Слава Україні! Слава героям!

Детальна інформація про перебіг акції на:

<http://www.facebook.com/event.php?eid=203079626401831>

Молоді націоналісти відвідали Холодний Яр

Щороку в середині квітня до Чигиринського району Черкаської області з'їжджаються люди з усіх куточків України. Причиною такого «паломництва» є бажання віддати шану борцям за волю України – повстанцям Холодного Яру. Кожен, хто прочитав «Холодний Яр» Юрія Горліса-Горського обов'язково захоче принаймні раз побачити на власні очі ті місця, де до останнього пострілу й подиху залишалася віра в українську незалежність.

Цьогоріч до села Мельники приїхало понад дві тисячі людей. Мабуть, навіть організатори – історичний клуб «Холодний Яр» - не розраховували на таку масовість акції.

Долучилися до заходів і члени Молодіжного Націоналістичного Конгресу.

Першим заходом була панахида на могили Головного отамана Холодного Яру Василя Чучупака. Під час відправи, до нас підійшов дідусь, який розповів про родину Чучупаків, поділився думками про діяльність сучасної молоді. Адже більшість холодноярців були молоді-

ми хлопцями, зокрема Василь Чучупака загинув у 24 роки. Як з'ясувалося під час бесіди, дідусь – Микола Чучупак – виявився онуком Головного отамана.

Наступним пунктом програми було покладання вінків і квітів до пам'ятника Героям Холодного Яру та до пам'ятника Юрію Горлісу-Горському. Приємно вразило те, що місцева молодь також знає і пошановує звичаї своїх предків.

Чи не найочікуванішою подією дня стало вручення Василю Шкляру народної Національної премії ім. Т. Г. Шевченка. Щоб віддячити письменникові, який так майстерно описав героїчну боротьбу повстанців Холодного Яру, люди зібрали понад двісті п'ятдесят тисяч гривень. Ці гроші продовжать справу відновлення та популяризації героїчних сторінок української історії. Планується відзняти фільм за мотивами роману Василя Шкляра «Чорний ворон».

Організатори порадували також і яскравим видовищем – реконструкцією бою козаків-холодноярців з радянськими військами. Завершальним заходом став поминальний обід неподалік Мотронинського монастиря. Загалом, незважаючи на велику кількість різнопартійної символіки, під час заходів панувала атмосфера доброзичливості й єдності, яка так потрібна для втілення нашої спільної справи – розбудови сильної, гордої, процвітаючої України.

Діана Сергієнко, КМО МНК

Діяльність МНК. Коротко

Київ

17.03.2011

У молодіжному кіноклубі МНК відбувся показ фільму «Сини» про політ'язнів з Ірландської Республіканської Армії (ІРА) та роль їхніх матерів в боротьбі проти уряду Великобританії. Того вечора відбувся збір коштів для українських політ'язнів з організації «Гризуб».

На початку заходу виступив народний депутат Андрій Парубій: «Ситуація в Україні все більше нагадує ситуацію, про яку розповідається у цьому фільмі: країна окупована, з'явилися політичні в'язні. Обов'язок кожного українського патріота чинити опір всім окупантам та боротися за звільнення політично репресованих».

Організатором кінопоказу став Молодіжний Націоналістичний Конгрес та «ОПР».

18-19.03.2011

Відбулася презентація виставки «Героїка Української революції 1917-1921 рр. Бій під Крутами», яка вміщує унікальні фото доби визвольних змагань 1917-1921 рр., учасників цих змагань та світліни із вшанування Героїв Крут. Також відбувся вечір героїчної пісні за участю лідера гурту «Тінь Сонця» Сергія Василюка (МНК є інформаційним партнером гурту в презентації нового альбому «Танець серця») та презентація книги «Крути. Січень 1918 року: документи, матеріали, дослідження, кіносценарій». В презентації взяли участь упорядник книги, народний артист України Ярослав Гаврилюк.

Всі заходи були організовані МНК, Історико-культурологічним товариством «Герої Крут», ВМГО «Молодий Народний Рух» та ГО «Форум державницької інтелігенції».

31.03.2011

У Молодіжному кіноклубі МНК відбувся показ стрічки «Владика Андрей» режисера Олеся Янчука за участі відомого українського актора, Євгена Нищука, який розповів про особливості зйомки фільму та відповів на питання глядачів.

В основі фільму покладено біографію митрополита УГКЦ Андрія Шептицького, який протистояв репресіям тоталітарних режимів Сталіна і Гітлера.

Організатор заходу: КМО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес».

01-03.04.2011

Київська міська організація МНК провела табір-мандрівку «Рейд - Холодний Яр». Участь у заході взяли представники з Києва, Луцька, Донецька. Табір розпочався нічним вимаршем до Мотрониного монастиря, потім – до 1100-літнього дубу Максима Залізняка, де учасники прослухали лекцію про повстання холодноярців.

У лісі біля села Мельники було розбито табір, де молодь взяла участь у тренінгу по розбудові громадянського суспільства та прослухала лекцію по Катехизису Українського Націоналіста. Мандрівка завершилася вимаршем до могили Головного отамана Холодноярської республіки Василя Чучупака, монумента Юрію Горлісу-Горському та пам'ятника Максиму Залізнику.

Табір закінчився у Суботіві, де таборовики відвідали церкву-усипальницю Богдана Хмельницького.

15.05.2011

До меморіального комплексу «Биківнянські могили», що під Києвом, приїхали сім'ї загиблих та громадські активісти, щоб віддати шану понад сто тисяч українців, закатованих у в'язницях НКВД.

Активісти Київського осередку МНК разом з іншими організаціями вшанували пам'ять репресованих хвилиною мовчання та прийняли участь в молебні за невинно убієнними, яку провели священники традиційних українських церков.

21.05.2011

Відбулась екологічна акція на Замковій горі. Захід приурочено до Дня Героїв. Місце для прибирання обрано не випадково, адже саме на Замковій горі - могили Українських Січових Стрільців та хрест, встановлений в пам'ять Героїв Крут.

Акція на Замковій стала вже доброю традицією і проводилася четвертий рік поспіль. Цього року до МНКівців долучилися і декілька студентів київських ВУЗів. Молодь зібрала більше 30-ти 200-сотлітрових пакетів сміття.

«Наші акції до Дня Героїв не обмежуються прибиранням Замкової гори, - говорить голова Секретаріату КМО МНК Оксана Кузан. - У понеділок ми разом з іншими організаціями проводимо пікет біля Лук'янівського СІЗО, де в різні часи утримувались отамани Холодного Яру, упівці та інші політ'язні».

Діяльність МНК. Коротко
<i>Київ</i>
22.05.2011 У Каневі відбулося вшанування 150-ї річниці з часу перепоховання Т. Г. Шевченка, а також вшанування пам'яті Олексі Гірника, котрий 21 січня 1978 року вчинив акт самоспалення на схилі Чернечої гори. У заході взяли участь представники різних організацій і активісти київського МНК. Через присутність на заході представників влади: прем'єра Азарова, спікера Литвина та Г. Герман, членів МНК з червоно-чорними прапорами не пустили на Чернечу гору! Обійшовши довколишніми стежками, МНКівці дісталися-таки Чернечої гори, де біля пам'ятного знаку Олексі Гірнику, борцю проти колоніального статусу України в складі СРСР та русифікації, відбувся невеликий мітинг. Представник МНК Сергій Марценюк прочитав власного вірша, присвяченого Гірнику.
26.05.2011 У кінотеатрі МНК відбувся показ нового чеського фільму «Бандерівці», який зібрав близько сотні учасників. Фільм - про боротьбу українських повстанців, та їх рейд Чехословаччиною. Після перегляду стрічки до глядачів звернувся професор, директор Центру українознавства Київського національного університету імені Т. Г. Шевченка Володимир СЕРГІЙЧУК: «Я вдячний чехам за те, що в них знайшовся час приділити увагу темі українських повстанців. Незважаючи на історичні помилки про події, які відбувалися, фільм вийшов доволі цікавим. Хочу подякувати Молодіжному Націоналістичному Конгресу за те, що вони організували перегляд цього фільму. Приємно, що в залі зібралось так багато молодих людей».
<i>Львів</i>
11.03.2011 Навпроти Університету ім. І.Франка на честь роковин перебування Д.Табачника на посаді міністра освіти України відбулось урочисте відкриття та встановлення «меморіальної дАски за особливі заслуги та здобутки в галузі Атечественої освіти». Організаторами акції є АнтиТабачна кампанія, яка об'єднала Молодіжну референтуру КУН, Молодіжний Націоналістичний Конгрес (МНК), ОУМ «Спадщина», ГО «Борець» та активне студентство. Дошку прикріпили на імпрровізованому вищому навчальному закладі – «Інституті Українофобії ім. Д.В.Табачника».
27.03.2011 Минуло 100 років від народження Михайла Сороки - легендарного борця за волю України, керівника ОУН-Північ, в'язня Берези-Картузької, учасника Кенгірського повстання. Члени МНК вшанували пам'ять героя переглядом фільму про його життя та покладанням свічок на його могилі. Помер Михайло Сорока у Мордовії на 34 році ув'язнення. На сьогодні похований на Личаківському кладовищі у Львові разом із дружиною Катериною Зарицкою – визначною діячкою ОУН. «Відавши шану Михайлу Сороці сьогодні, з новими силами до боротьби ми прокинемося завтра! Тож нехай влада не сумнівається з кожним днем правди стає все більше і ми стаємо сильнішими наслідуючи Героїв», - зазначив член ЛОО МНК Павло Дацків.
22.05.2011 Наприкінці травня українці традиційно святкують День Героїв. Активісти Львівського осередку МНК відзначили цей день і провели акцію «Фото з героєм». Близько полудня від пам'ятника Степанові Бандері вийшла колона, яку очолювали ветерани УПА, за ними маршували громадські організації міста, серед яких і Молодіжний Націоналістичний Конгрес.
28.05.2011 На території міста Винники відбувся квест «Все на купу», організований громадськими організаціями МНК та «Золота молодь Винник», який присвячений дню захисту дітей. «Діти – наше майбутнє! Виховувати потрібно їх ще з малого. Наш квест – захід, який допоможе всім учасникам згадати не тільки історію рідного краю, а й математику та знання української мови» - заявили організатори. Фініш кмітливої гри завершувався на горі Жупан, на якій у 1648 році разом із своїм військом перебував Богдан Хмельницький.
<i>Полтава</i>
09.03.2011 До дня народження Тараса Шевченка Полтавський осередок МНК подарував бібліотеці-філіалу №4 літературу, яка має сприяти патріотичному вихованню молоді.

Табачникам не спиться – вони хочуть "Зірницю"

лю нових підручників, МОН і МО направ-лять їх на гру "у войнушку".

Не виключено, що деякі не в міру запо-падливі чиновники захочуть завдяки "Зірниці" просто "відмити" пару сотень тисяч гривень.

Ініціативи громадськості ефективніші

Логіка Міноборони в ситуації із "Зірницею" є також не до кінця зрозумілою у світлі того, що це відомство нещодавно патронувало, до речі, разом із тим же міно-світі, інший подібний проект – гру "Джура". Остання проходила за майже ідентичною з "Зірницею" схемою. Різниця полягала лише в тому, що методика "Джури" ґрунтувалася на козацьких звичаях і мала нести молоді дух українського патріотизму.

Невідомо, чи відомство Михайла Єжеля взагалі в курсі, що їхні попередники прово-дили таку гру. У цьому випадку тоді підпа-дає під сумнів поінформованість про справи самого відомства з боку його очільників, що саме по собі говорить про некомпетентність керівництва міноборони.

А якщо все таки МО в курсі, то появу на обрії "Зірниці" не можна пояснити інакше ніж політичне замовлення. Наприклад, того ж Табачника, чи його московських лобістів.

Щоправда, подібна “заказуха” навряд чи дасть результат. Бо, як свідчить багаторіч-ний досвід, усі ініціативи влади, які приму-сово нав'язувались громадянам, завершили-ся невдачею.

Очевидно, так буде й з "Зірницею". Адже цій грі існує багато якісніших і цікавіших альтернатив. Які, щонайважливіше, ніким і ні в який спосіб не нав'язуються людям.

У цьому світлі можна згадати й пластові табори, і вишколи, які для молоді проводить Спілка Української Молоді в Україні. І, зви-чайно ж, найбільшу за масштабами на тере-нах СНД спортивно-патріотичну гру з еле-ментами військової тактики "Гурби-Антонівці", яку вже протягом 9 років успіш-но проводить МНК.

На користь цієї гри говорить те, що про-тягом усіх років у ній взяло участь більше 1500 осіб з усієї України, а також із Білорусі, Польщі й Росії. Школу “Гурбів” пройшли десятки відомих у країні громадсько-полі-тичних діячів, журналістів, працівників сфери освіти тощо.

У гри сформувався перелік усталених поважних партнерів і серед ЗМІ, і серед органів влади, і серед бізнесменів. Останні роки гра підтримувалася на державному рівні Мінмолоді і спорту, була частиною комплексної міністерської програми з вихо-вання молоді.

Але при цьому ніхто нікому цю гру сило-міць не нав'язував!

"Гурби-Антонівці" відбувалися навіть тоді, коли держава не давала на неї ані копій-ки, а іноді навіть намагалася чинити перепони її проведенню.

До речі, до досвіду “Гурбів” намагалися звернутися й втілювачі "Зірниці". Нещодавно до офісу Молодіжного

Націоналістичного Конгресу подзвонили з Міноборони з метою перейняти досвід прове-дження подібних заходів. У МНК ввічливо відпові-ли, що про "обмін досві-ду" йтися не може, бо Гурби й "Зірниця" мають різний формат і різне ідейно-програмове навантаження.

Але у свою чергу, організатори заходу запросили Єжеля на гру, для того, щоб він на реальному прикладі міг побачити вираження

національно-патріотичного виховання, яке відповідає об'єктивним потребам й інтере-сам українського суспільства.

"Зірниця" підвищенню престижу вій-ськової служби не сприятиме

Знову хочу запитати: навіщо? Яку прак-тичну ціль переслідує Міністерство оборо-ни, просуваючи "Зірницю" "в маси"? Повернути "піонерію", чи все таки відроди-ти престиж військової служби?

Припустимо, на учнів 5-6, хай навіть 7 і 8 класів гра справить якесь враження, допо-може розвинути практичні навички. А далі дитина підросте, можливо, задумається про майбутню службу, почне цікавитися ситуа-цією...

І про що вона дізнається?

Про напівголодних військових, які замість виконання прямих обов'язків будують генералам дачі? Про багаторазові випадки каліцтва солдат-строковиків, які постраждали від рук чергового "деда" чи сержанта-садиста? Як потенційному при-зовникові пояснити, що дідівщина в армії – це, виявляється, норма для нинішніх Збройних сил?

"Зірниця" не вирішить проблему низької престижності військової служби.

Бо для цього потрібно докорінно міняти її, служби, умови. Збільшувати фінансуван-ня потреб оборони. Вирішувати питання з житлом для військовослужбовців.

Бо армійська дійсність – це не байки про "Іллю Муромця і богатирів руських", які призовник міг колись слухати, граючись в "Зірницю".

Замість того щоб впроваджувати непот-рібні проекти, аби лиш потішити серце чер-гового табачника, міністерство мало б зай-матися вирішенням глибинної проблеми переходу ЗСУ на професійну основу. У такій армії контрактники отримували б заробітну платню як у інженерів чи програмістів, а призовники за той рік, який вони мають від-служити, поповнювали би свій багаж прак-тичними навичками, які б допомогли їм або на цивільній роботі, або під час контрактної служби.

Втім, цю проблему відомство Єжеля вирішувати не поспішає.

Перехід на контрактну армію відкладено на 10 років, попри те, що Партія регіонів, яка делегувала пана Михайла на його поса-ду, обіцяла, що вже цього року ми матимемо військо, що буде формуватися на контракт-ній основі.

Але, зрозумівши свою неспроможність виконати це завдання, "прорегіональні чину-ші" вирішили вдатися до чергового "окоза-милювання", відволікаючи увагу українців від ганебного стану справ у вітчизняній армії всілякого роду “зарніцамі”.

*Сергій Пархоменко-Багрянний,
для «Української Правди»*

Прапор МНК в Хорватії

гірських вершинах та визначних місцях України та світу.

Ця акція особливо припала до душі молодшому поколінню МНКівців, які під-няли свій прапор на більшості вершин Карпат і Криму. Але і старші їх товариші вирішили зробити свій вклад в організа-ційну історію. Так прапор МНК почав мандрувати по різних країнах світу. Він вже побував у Парижі і Лондоні, на вер-шині Трон Короля Артура в Единбурзі (Шотландія) та на березі Атлантичного океану.

Цього разу ініціативу продовжив представник Харківської організації, член Ради Честі МНК Олексій Слободянюк. Мандруючи Східною Європою для своєї місії він обрав Балкани, точніше – м.Дубровнік в Хорватії. Ця країна була обра-на не випадково, адже вона дуже схожа на

Так уже склалося, що укра-їнська влада взяла моду продуку-вати та нав'язувати суспільству незрозумілі та й просто непотріб-ні йому проекти. Враховуючи рет-роградність поглядів нинішньої влади, такі проекти, крім усього, стають ще й шкідливими і небез-печними.

Мода на "совок"

Серед останніх ідей влади в око впадає ініціатива повернути в школи радянську військову гру "Зірниця". Військово-патріотич-ною – її язык не повертається назвати. Ініціатива належить Міноборони та Міносвіті і науки України. Гру планується ввести в школах для учнів 5-9-х класів з наступного року.

Те, що ініціативу сприймуть на "ура" у відомстві Табачника, можна було навіть не сумніватися. Саме його міністерство най-більш заподадливо намагається нав'язати нашій молоді радянську моду, абсолютно не хвилюючись про наслідки таких кроків.

Спочатку підручники історії переписали, повернувши до них термін “Велика вітчиз-няна війна” та ретельно підчистивши ті місця, де йшлося про Голодомор 1932-33 та український національно-визвольний рух 1930-50-х років. Тепер Дмитру Володимировичу не терпиться “порадувати” школярів таким рудиментом радянської епохи як "военно-патриотическая игра "Зарница".

Головне, що думку самих школярів, їхніх батьків та вчителів навіть ніхто й не питає. Але Табачнику то все “до лампочки”.

Схоже, міністр освіти вирішив скільки є сил виконувати свою місію з "радянзації" українського суспільства, елементом чого обрав виховання дітей у дусі сумнозвісної "піонерії". Між іншим, ідею повернення до "Зірниці", як виявилось, підкинула Організація ветеранів України – відверто “совкова” й неприховано проросійська структура, яку очолює депутат від КПУ українофоб Петро Цибенко.

"Зірниця" – спосіб дерибану держбюд-жету?

Щодо ідеологічної мотивації впровад-ження "Зірниці", то тут усе ясно.

А які ж практичні цілі ставлять перед собою МОН і МО? І як ця гра буде вписува-тися в навчальний процес?

На перший погляд, "Зірниця" – це такий собі аналог всеукраїнської олімпіади з дис-ципліни "Допризовна підготовка юнаків". Відбуватиметься вона за принципом шкіль-них олімпіад, в 3 етапи – районний, облас-ний, республіканський. Та й перелік норма-тивів, які планують у МО й МОН ввести в гру, дуже подібний до того, що входить до навчальної програми із ДПУ.

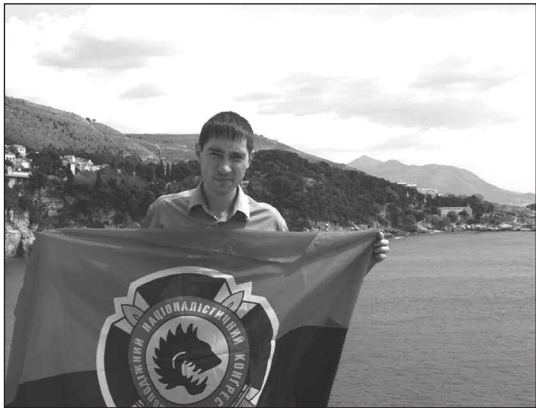
Тільки от невдача – Допризовна підго-товка починається в школах лише з 10 класу. "Зірницю" ж хочуть проводити серед учнів 5-9 класів.

Непокоїть, у першу чергу, не стільки надмірна “мілітаризація” школярів, скільки те, що до переліку завдань гри буде введено норматив на знання військової історії.

Тож про яких “великих полководців” змусять розповідати інструктори з МОН і МО? Майже немає сумніву, що в переліку будуть Олександр Невський, Суворов, Кутузов, Ворошилов, Жуков і “величайший полководець всіх времьон” Сталін.

Ще одне питання: звідки будуть братися гроші на проведення гри?

Чи не з тих часом коштів, що виділяють-ся з бюджету на потреби оборони та освіти? Замість того, щоб пустити ці кошти на покращення умов служби солдатам і офіце-рам, чи на стипендії студентам або закупів-

У Молодіжному Націоналістичному Конгресі ще з 2003 року існує своєрідне зма-гання між осередками, завдання якого - під-няти організаційний прапор на найбільших

Співпраця Радянського Союзу із націонал-соціалістичною Німеччиною напередодні і в ході Другої світової війни

На пострадянському просторі різко звинувачують колаборантські формування, що під час війни виступали на боці Німеччини. В той же час намагаються не акцентувати увагу та замовчують політичне й економічне співробітництво Радянського Союзу з націонал-соціалістичною Німеччиною та фашистською Італією, хоча воно було значно масштабнішим і таким, що вплинуло на хід історії в ХХ столітті, призвівши до багатомільйонних жертв.

Друга світова війна стала подією, що визначила майбутнє світу на десятиліття вперед. У сучасній незалежній Україні необхідно мати об'єктивний погляд на цю війну, яку розпочали та ініціювали представники двох німецьких ідеологій: націонал-соціалізму та радянського марксизму.

Націонал-соціалістична Німеччина та марксистський Радянський Союз протягом свого існування співпрацювали політично, економічно та культурно. 30 січня 1933 року, коли рейхсканцлером Німеччини став А.Гітлер, розпочався новий період у німецько-радянських стосунках. Перший крок назустріч Радянському Союзу А.Гітлер зробив 5 травня 1933 року, ратифікувавши Московський протокол (від 24 червня 1931 року), що повинен був пролонгувати дію Берлінського торгівельно-економічного договору 1926 року.

Центральний друкований орган націонал-соціалістів “Фолькішер беобахтер” відгукнувся на ратифікацію редакційною статтею в двох номерах. Й.Гебельс зазначав: “Цим актом національний уряд Німеччини продемонстрував, що він має намір зберігати та розвивати в дружньому дусі політичні та економічні стосунки з Радянським урядом”.

Досі залишається замовчуваням той факт, що офіційний ідеолог III Рейху Альфред Розенберг, який написав промову працю “Міф ХХ століття” і причетний до знищення мільйонів людей, вищу освіту здобув у 1918 році в Радянській Росії, закінчивши Московське вище технічне училище та отримавши диплом архітектора (зараз це Московський державний технічний університет ім. М. Е. Баумана).

Також маловідомим в суспільстві є факт існування лівої прорадянської фракції в Націонал-соціалістичній робітничій партії НСДАП (National-Sotialistische Deutsche Arbeiterpartei). Лідерами цієї потужної ідеологічної течії були такі відомі особистості, як брати Грегор та Отто Штрасери, а також Йозеф Гебельс, який пізніше став “голосом” націонал-соціалізму. В політику Й.Гебельса привів студентський товариш, комуніст Ріхард Флісгер, від якого майбутній Шеф пропаганди Третього рейху отримав праці Карла Маркса та Фрідріха Енгельса.

У 2011 році весь демократичний світ відзначав 70-ту річницю від початку нападу Німеччини на СРСР. Але згадаймо, що Другу світову війну розпочали дві країни - гітлерівська Німеччина та сталінський СРСР, напавши одночасно з двох боків на Польщу 1 вересня 1939 року. У даній ситуації СРСР діяв згідно підписаної угоди 23 серпня 1939 року між гітлерівською

Німеччиною та СРСР терміном на 10 років. Радянсько-німецькі переговори влітку 1939 року свідчать про те, що основною метою зовнішньої політики Москви була реалізація військово-територіальних інтересів та розширення ареалу свого контролю. Політична проблема вибору союзника визначалася в першу чергу тим, яка з держав надасть СРСР карт-бланш на здійснення диктату і насилля відносно суміжних країн. Нею стала гітлерівська Німеччина. Й.Сталінін було знайдено вихід - підписання Пакта про дружбу і ненапад між СРСР і гітлерівською Німеччиною, який уможливив

початок Другої світової війни й увійшов в історію як “Пакт Молотова – Ріббентропа”.

Після переговорів на рівні послів і міністрів А.Гітлер і Й.Сталін обмінялися телеграмами.

Телеграмма Гитлера от 20 августа 1939 г.

“Господину Сталину, Москва
Я искренне приветствую подписание нового германо-советского торгового соглашения как первую ступень в перестройке германо-советских отношений.

Заключение пакта о ненападении с Советским Союзом означает для меня определение долгосрочной политики Германии...

Я принимаю проект пакта о ненападении, который передал мне ваш министр иностранных дел, господин Молотов...

...Напряженность между Германией и Польшей стала невыносимой. Поведение Польши по отношению к великим державам таково, что кризис может разразиться в любой день. Перед лицом такой вероятности Германия в любом случае намерена защищать интересы государства всеми имеющимися в ее распоряжении средствами.

По моему мнению, желательно, ввиду намерения обеих сторон, не терять времени вступить в новую фазу отношений друг с другом. Поэтому я еще раз предлагаю принять моего министра иностранных дел во вторник, 22 августа, самое позднее в среду, 23 августа...

Адольф Гитлер”

21 серпня 1939 року Й.Сталін відповів А.Гітлеру:
“Канцлеру Германского государства

господину А.Гитлеру

Я благодарю вас за письмо.

Я надеюсь, что германо-советский пакт о ненападении станет решающим поворотным пунктом в улучшении политических отношений между нашими странами.

Народам наших стран нужны мирные отношения друг с другом. Соглашение германского правительства на заключение пакта о ненападении создает фундамент для ликвидации политической напряженности и для установления мира и сотрудничества между нашими странами.

Советское правительство уполномочило меня информировать вас, что оно согласно на прибытие в Москву господина Риббентропа 23 августа.

И.Сталин”

23 серпня 1939 року Ріббентроп прибув до Москви. Його на найвищому рівні зустрічали Й.Сталін та В.Молотов у присутності німецького посла фон Шуленбурга. Пізніше Ріббентроп повідомляв, що Й.Сталін та В.Молотов були “дуже милі”, він відчував себе “серед них нібито серед старих товаришів по партії”.

У ході бесіди Й.Сталін запропонував наступний тост за фірера: “Я знаю, як сильно любить німецький народ свого вождя, через те я хотів би випити за його здоров’я”. В.Молотов підняв келих за Й.Сталіна, відзначивши, що саме Сталін у своїй промові виголошений у березні цього року, яка була вірно зрозуміла у Німеччині, поклав початок дружньому повороту в стосунках між націонал-соціалістичною Німеччиною та комуністичним СРСР.

На завершення цієї зустрічі Й.Сталін заявив імперському міністру іноземних справ: “Радянський Союз дуже серйозно ставиться до цього пакту, він може дати чесне слово, що Радянський Союз не введе в оману свого партнера”. Результатом цієї зустрічі стала ратифікація на позачерговій сесії Верховної Ради СРСР (31 серпня 1939 року) радянсько-німецького договору про ненапад.

9 вересня 1939 року В.Молотов надіслав Ріббентропу телефограму: **“Я получил Ваше сообщение о том, что германские войска вошли в Варшаву. Пожалуйста, передайте мои поздравления и приветствия правительству Германской Империи. Молотов”.**

Текст ноти уряду СРСР від 17 вересня 1939 року, надісланий всім послам, які мали дипломатичні стосунки свідчить про те, що СРСР схвалює дії свого союзника гітлерівської Німеччини: **“Польско-германская война выявила внутреннюю несостоятельность польского государства... Представленная самой себе и оставленная без руководства Польша превратилась в удобное поле для всяких случайностей и неожиданностей, могущих создать угрозу для СССР...**

Народный Комисар Иностранных дел СССР В.Молотов.”

«Шустер LIVE», де обговорювались події 9-го травня у Львові. Але вороги української державності «спіймали облизня». Попри весь інформаційний галас, здійснений нашими, а ще більше - російськими політиками і ЗМІ - українців не вдалось роз'єднати.

На початку програми на запитання «Чи зможуть Схід і Захід знайти спільну мову?», ствердну відповідь дали понад 80% опитуваних в студії, в категорії «народжені в Україні» і «ті, хто народили в Україні».

Після гарячих дискусій на тему «львівських подій», перед підсумковим голосуванням з даного питання, показовою стала фраза Шустера «Тепер результат буде інакший...» Але попри очікування, у підсумку учасники програми продемонстрували надзвичайний показник єдності українського народу - понад 90%.

Такий результат українці отримали при голосуванні за Незалежність в 1991 році завдяки путчу ГКЧП в Москві.

Та свою справжню незалежність нові покоління українців здобудуть всупереч антиукраїнській політиці уряду та зазіханням на наш суверенітет із боку північного сусіда.

Ми переможемо, бо ми – єдині!

Сергій Кузан, голова Молодіжного Націоналістичного Конгресу, помічник прокурора Білої Церкви (2006-2008 рр.), для «Української правди»

Діяльність МНК. Коротко

Полтава

22.05.2011

У Полтаві до Дня Героїв відбувся марш у вишиванках. Організаторами даного заходу виступили "Молодіжний Націоналістичний Конгрес", "Українська Справа" та МГО "Сокіл". Марш розпочався в центрі міста і завершився біля пам'ятника Т.Г. Шевченку.

Тернопіль

02.03.2011

Відбувся перший етап турніру на кубок Шухевича, а саме – скелелазіння, в якому взяли участь команди МНК, «Галицькі Сотні», «Сокіл», СУМ в Україні, Пласт та інші. Команда МНК на цьому етапі фінішувала на третьому місці.

12-13.03.2011

На найвищій вершині Українських Карпат четверо хлопців із ТОО МНК зачитали вічне Тарасове слово. Акція «Заповіт», яка проводиться уже четвертий рік поспіль, стала одним із ключових заходів, які проводить Тернопільський осередок.

Через метрові снігові замети та мороз гірських висот хлопці пронесли гарячі рядки батька Тараса, щоб Україна виконала його заповіт.

14-15.05.2011

Поблизу міста Теребовля відбулася обласна теренова гра для молоді “Легенда УПА”, у якій взяли участь команди із 13 районних центрів Тернопільщини та міста Тернополя. Організаторами теренової гри виступили Тернопільська організація МНК, Управління у справах сім’ї та молоді та Управління освіти та науки.

У насиченій грі перемогу здобула команда Буцацького району, друге місце посіли гравці із Тернопільського, а третє місце вибороли представники Шумського району.

21-22.05.2011

В Тернополі пам’ять Героїв УПА вшанували марафоном на 100 кілометрів за маршрутом Тернопіль – Зборів – Козова – Тернопіль. За правилами супермарафону, його переможцями стають всі, хто подолає дистанцію бігом або ходьбою за 24 години. Тут кожен змагатиметься перш за все з собою. Гасло забігу: „Знайди героя в собі”.

На змагання традиційно приїжджає молодь і з інших регіонів України, а минулого року змагання вийшло на міжнародний рівень. Переможцем став мешканець Санкт-Петербурга Геннадій Логвиненко.

За організацію заходу відповідали: туристична компанія «Файні мандрі», туристичний клуб “Кристал”, ВО "Тризуб", МНК, НСОУ „Пласт” за підтримки Управління у справах сім’ї, молодіжної політики, спорту і туризму Тернопільської міської ради.

21-22.05.2011

Тернопільська Українська гімназія ім. І.Франка спільно з ТОО МНК провели для гімназистів вишкільний табір-мандрівку «Стежками УПА» у санаторії «Лісовий дзвіночок».

Учасники табору мали можливість показати себе у впоряді, брейн-ринзі та спортивних іграх. Для гімназистів був представлений фільм про Михайла Сороку «Людина волі» та презентовано діяльність Тернопільського осередку МНК.

Під час проведення ватри гімназисти презентували свої рої, які були названі на честь О.Теліги, Я.Стецька, Р.Шухевича та Є.Коновальця. У представлення входила коротка інформація та цікаві факти з життя цих постатей, виконання повстанської пісні.

Також учні прослухали гутірку з основ самовивихання та мандрівництва. Молодь активно брала участь в диспутах щодо патріотизму.

Харків

15-17.04.2011

Харківський осередок МНК на теренах Слобожанщини провів вже традиційну табір-мандрівку “Слобідські Ночі – 2011”. Метою табору є виховання патріотичного духу та пропаганда здорового способу життя. Щорічно цей захід дає можливість юнакам та юнкам випробувати себе в екстремальних умовах та отримати поштовх для подальшого самовдосконалення.

11.05.2011

У Харкові відбулася презентація книги спогадів Юрія Горліса-Горського “Холодний Яр”. Співорганізаторами заходу стали Молодіжний Націоналістичний Конгрес та ГО “Поступ”.

У презентації взяли участь Віктор Рог - історик, громадський діяч, редактор тижневика “Шлях Перемоги”, Сергій Кузан - голова ВМГО МНК, Тарас Рондзістий - директор Центру Національного Відродження.

“Якщо у читача є хоч краплина української крові — після прочитання цієї книги вона закипить”, - додав на завершення Сергій Кузан.

Шоу Шустера як імунітет проти провокацій

продовження, початок на стор.1

Хто винен? Висновки від міністерства Могильова.

Знайшли й покарали винних? Аж ніяк! Міністр виправдовує дії своїх працівників, вважаючи їх - увага! - адекватними.

Для мене є незрозумілим, як можна назвати адекватними дії міліції, яка блокувала покладання квітів окремими ветеранами. І водночас - забезпечення супроводу автобусів із радикальними проросійськими активістами та їхня охорона під час розгортання червоного прапору. Це при наявності відповідних рішень Львівської міської та обласної рад, судового рішення про заборону будь-яких масових заходів!

Російські ЗМІ знайшли своє власне трактування цих подій.

Вони активно використовували «картинку», де літні люди і ветерани кидали квіти через загороджувальні щити та міліцейські кордони, при цьому обов'язково додаючи коментар: «Вот такая Львовская власть!» А сутички з проросійськими активістами та міліцією, що їх охороняла, називались «неонацистські молодчики ізбивають ветеранів».

Уже 13 травня у своєму звіті перед депутатами ВР міністр внутрішніх справ висунув вимоги про збільшення повноважень для своїх підлеглих, мовляв, з метою жорсткішого приборкання проявів хуліганства та непокої діям працівників міліції. А ще й року не пройшло з

того часу, як це ж міністерство активно виступало з ініціативами дозволити ДАІшникам застосовувати вогнепальну зброю щодо найбільш «неслухняних» водіїв.

Міліція вже розпочала кампанію залякувань, затримань, допитів та арештів активістів громадських організацій, політичних партій (не тільки «Свободи») та футбольних вболівальників, особливо - ФК «Карпати».

Ці міліцейські репресії спрямовані в першу чергу на соціально-активних громадян, які також здатні чинити й опір режиму.

Часто ярлик «нетолерантності» чіпляють саме на таких людей. З історії ми знаємо, що надто толерантна боротьба з режимом призводить до будівництва газових камер чи концентраційних таборів. Туди запроторюють тих борців, які не змогли цей режим подолати. Проти прапора такого режиму і протестували львів'яни.

«Чи зможуть Схід і Захід знайти спільну мову?»

Очевидно, що червоний прапор і події 9 травня були використані як засіб для розколу українського суспільства. Це вже не перша спроба. Раніше ми були свідками, як нас ділили за мовою, різним тлумаченням історії народу, на «помаранчевих» і «донецьких», на «западенців» і «східняків»...

Тому на завершення повернуся до Савіка Шустера.

Саме питання розколу українського суспільства він підняв у своїй черговій програмі

Непоодинокі приклади «мавпування» досвіду Російської Федерації нашими чиновниками перемістилися не тільки з залузі промисловості, а й в узгодженні діяльності спецслужб та військових відомств для розробки нових методів та легітимізованих шляхів впливу або ж придушення опозиційних суспільних рухів. За таким собі дивним збігом обставин у квітні до України прибув міністр оборони РФ Анатолій Сердюков для корегування Військової доктрини, підготовленої РНБО.

Доктрина передбачає можливі військові загрози при «втручанні у внутрішні справи, які здійснюються за допомогою інформаційного впливу...і моральної підтримки окремих політичних сил, громадських організацій з метою дискредитації державної влади перед суспільством і міжнародним співтовариством».

За тиждень до цього відповідні кроки ФСБ вже зробила і подала уряду малоросів сигнал...

від редакції «ТЕРЕН-УКРАЇНА»

Федеральна служба безпеки Росії запропонувала заборонити (причина -неможливість контролю) кілька популярних сервісів - Skype, Gmail і Hotmail. Одночасно на сайті Міністерства спорту і туризму РФ з'явилися рекомендації по боротьбі з екстремізмом у молодіжному середовищі: серед авторів тексту - МВС і ФСБ.

Заборонити Skype, Gmail і Hotmail запропонував у п'ятницю начальник Центру захисту інформації та спецзв'язку ФСБ Александр Андреєчкін. За його словами, «безконтрольне використання таких сервісів може призвести до масштабної загрози безпеці Росії». Заступник голови Мінкомзв'язку Ілья Массух після засідання, яке проходило в закритому режимі, розповів журналістам: «ФСБ пояснила свою ініціативу використанням в сервісах шифрування, що ускладнює здійснення оперативних заходів».

«Представники ФСБ не висловлюють особистих точок зору. Природно, це позиція відомства, і вона ретельно аргументована», - сказав прес-секретар прем'єр-міністра РФ В.Путіна - Дмитрій Песков. Проте вже наступного дня Федеральна служба безпеки заявила, що на сервісі ніхто робити замах не буде.

«Йде відпрацювання певних технологій силовиками, - повідомив «Независимой Газете» президент Фонду захисту гласно-

ФСБ хоче заборонити Skype

сті Алексей Сімонов. - Спецслужби вирішили: треба спробувати, що у нас вийде - чи можемо ми це зробити, і це, і це ... Відпрацьовуються технології на плацдармі «екстремізму», в поняття якого в нашій країні часто входить незгода з думкою начальства, виражена в різкій формі».

Зміни в інформаційному просторі співрозмовник «НГ» пов'язує з дещо іншим контекстом: «По багатьох позиціях в елітах відбуваються дуже жорсткі зіткнення - і логічні, і по конкретних політичних питаннях. Розбіжності з приводу Лівії, десталінізації ... Посилюється конкуренція ідей і груп перед 2012 роком. З одного боку, активізувалися елітні групи, що йдуть за Медведевим. Президент зараз ініціював стільки реальних речей, скільки він не ініціював протягом усього свого президентства. Вони всі носять чітко ліберальний характер». З іншого боку, відзначає експерт, посилюється реакція консерваторів і силовиків: «С люди,

які вважають, що це небезпечно. І вони пропонують різні варіанти вирішення проблем. Одночасно перевіряючи ставлення до них і суспільства, і окремих груп політичних еліт».

У цьому плані виняткову увагу спецслужби приділяють молоді. На офіційному сайті Мінспорттуризму в ці вихідні з'явився цікавий документ під назвою «Методичні рекомендації з протидії екстремізму в молодіжному середовищі». Розроблені вони були цим відомством спільно з МВС і ФСБ. Неформальні рухи, субкультури і навіть флешмоби визнані потенційно небезпечними для молоді.

«Сьогодні саме молодіжні субкультури можуть розглядатися як культури, що формують та реалізують екстремістську активність», - не сумніваються автори документа. Останнім часом,

відзначають автори рекомендацій, «екстремістські прояви значно посилюлися в студентському середовищі». «Носіями екстремістських настроїв» оголошені і фанати. Останнім автори методик приділяють особливо багато уваги. Наприклад, пропонується створити раду спортивних уболівальників регіону «для конструктивної взаємодії та оперативного вирішення питань, що виникають». Не менш оригінальною виглядає рекомендація «проводити перед футбольними матчами робочі зустрічі лідерів об'єднань уболівальників та офіцерів з безпеки органів внутрішніх справ».

На сайті міністерства пропонується декілька моделей профілактики екстремізму. В основі однієї з них лежить ідея «раціонального скорочення вільного, неконтрольованого простору соціалізації молоді людини». За формулюванням «неконтрольований простір соціалізації» молодих людей, очевидно, ховається Інтернет. Крім того, на думку авторів посібника, «Інтернет забезпечує радикальним суспільним організаціям доступ до широкої аудиторії і пропаганди своєї діяльності».

Як заходи по боротьбі з радикально налаштованою молоддю крім «обмеження вільного неконтрольованого простору соціалізації» автори методик пропонують «розвиток позитивних молодіжних ЗМІ». Також пропонується створити реєстр молодіжних субкультур, сформувати «команду тренерів, що використовують в освітній діяльності інноваційні методики профілактики екстремізму», «залучити фахівців з профілактики молодіжного екстремізму у вузах». Однією з таких «інноваційних» методик є, вочевидь, «впровадження нових субкультур, що імітують екстремістську активність».

Відомий блогер, фахівець з інтернет-комунікацій Олег Козирев впевнений, що в передвиборний рік влада намагаються зачистити Інтернет і привчити людей до того, що обвали сайтів - це нормальне явище. Експерт зазначив: «Інтернет - майданчик для вільних, у тому числі й політичних, дискусій. Ситуація, коли в країні тенденція авторитарна, не може залишитися непоміченою для Мережі. Зараз силове мислення влади так чи інакше проявляється в Інтернеті». Співрозмовник «НГ» пов'язав таку пильну увагу влади до Мережі з нездатністю сучасних політиків до реальної конкуренції з тими, хто рухає Інтернет: «Для силовиків, які виконують функції охоранки, Мережа є благодатним ґрунтом, тому що тут можна дуже легко будь-яку людину схопити за будь-яке необережне слово, порушити кримінальну справу...».

Ситуацію з зачистками в Мережі Олег Козирев охарактеризував так: «Це така еволюція, де сильний намагається зжерти слабкого. Але Інтернет не настільки слабкий, і я не впевнений, що вдасться його зжерти». Він зазначив, що «Єгипет або Туніс по проникненню Інтернету не були більш розвиненими країнами, ніж Росія. Якщо там були можливі зміни, то і в Росії вони рано чи пізно настануть». Спроби влади взяти під контроль Інтернет співрозмовник «НГ» порівняв з цензурою в СРСР: «Зараз влада йде за тією ж логікою, за тим же шляхом, але абсолютно точно її чекає той же фінал, що і радянське керівництво, якщо вона не зміниться. Або ти змінюєшся, або, як динозавр, йдеш у минуле...».

з випуску розсилки від 11.04.2011
«Независимой газеты»(РФ)

Сьогодні промовчимо – завтра втратимо Україну !

14 травня, в Маріїнському парку м. Києва відбувся «День гніву» – всеукраїнська акція протесту проти псевдореформ.

Учасниками акції стали кілька сот представників громадських організацій, серед яких «Спільна справа», Молодіжний Націоналістичний Конгрес, «ОПІР», «Громадський рух України» та інші.

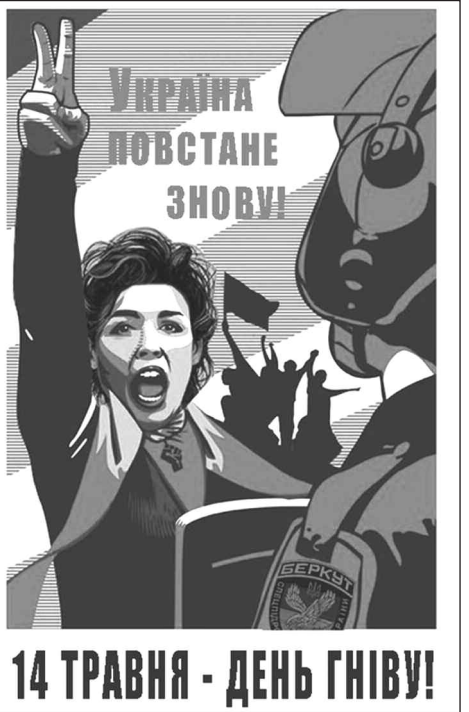
Активісти вимагали відставки Президента та Верховної Ради, а також скасування Податкового кодексу. За задумом організаторів, мітинг мав пройти під стінами Верховної Ради, але ще зранку вона була огорожена щільним кордоном міліції. Між мітингувальниками та міліцією виникла сутичка, в якій, за даними МВС, постраждав один міліціант та затримано шестеро активістів.

Під час свого виступу на заході представник МНК та мережі громадянської дії «Опір» Сергій Пархоменко заявив: «Зараз є очевидним, що влада поводить себе нахаб-

но, бо відчуває свою повну безкарність. Спочатку вона не пускає людей на мирні акції, не дає провести зустріч виборців з народними депутатами, потім вона ні за що затримує активістів громадських організацій. Якщо будемо мовчати і боятися – незабаром будемо жити в країні з тотальною диктатурою маріонеткового прокремлівського режиму».

«Ця влада нам нав'язує неорадянський режим, як в плані вирішення адміністративно-політичних та соціально-економічних завдань, так і в геополітичному плані, де Україні нав'язується концепція нової імперії у форматі «Русского мира». Не будемо зараз чинити опір владі, не намагається усунути її від керма держави, завтра прокинемося в країні, де вже не буде майбутнього для українців!», - підсумував Сергій.

Інформцентр МНК

Щоб чогось досягнути, потрібно цього прагнути... і боротися...

(як, не ставши депутатом міськради, виконують передвиборчі обіцянки)

Впродовж довгого часу, жителі сьомого будинку на вулиці Римлянина у м.Львові були змушені терпіти протікання даху. Починаючи із 2005 року, коли падав дощ, всі мешканці викручували ганчірки, збираючи воду, сушили стіни, щоб не завівся грибок у кімнатах від вологості.

Звертаючись у державні установи, зокрема ЖЕК та гарячу лінію міської ради, люди чекали своєї черги на ремонт. Проте ця черга зовсім не просулась, а чиновники розповідали про те, що у них нема фінансування і якби мешканці будинку самі зібрали кошти і поремонтувала дах, а не докучали їм.

Надія була майже втрачена, та залишилися ті, які вірили у вирішення проблеми. Вони не переставали шукати можливості вирішення їхнього питання. Шукали і знайшли.

У жовтні 2010 року по мажоритарному виборчому округу №13, де знаходиться цей будинок, балотувався в депутати до Львівської міської ради Андрій Бень - голова Львівського осередку МНК. Під час виборчої кампанії він познайомився із цими мешканцями та дізнався про питання, які їх турбують.

Довідавшись про проблеми із покрівлею будинку №7 по вулиці Римлянина, написав запит в ЖЕК №503, який обслуговує дану територію, потім до Личаківської районної адміністрації. Проте це результатів майже не дало: працівники ЖЕКу фактично вчоргове проігнорували виконання своїх обов'язків. Зважаючи на загальноміський виборчий процес, вони показово залили прогнилі в покрівлі даху діри смолою. Така «копіка» умовами проживання швидко дала результат – і дах почав протікати знову, а ЖЕК – вчоргове розводити руками.

Після такого цинічного ставлення до львів'ян з боку комунальних служб, було вирішено діяти юридичними методами. До вирішення цієї справи долучився і Голова МНК Сергій Кузан, юрист за фахом. Далі були звернення до прокуратури про злочинну бездіяль-

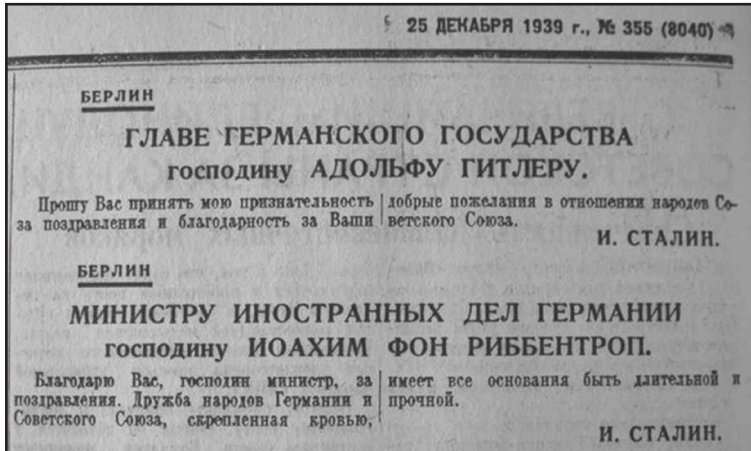

ність працівників житлово-експлуатаційної контори та районної адміністрації. Після даних звернень чиновники почали «грати у футбол», а ніяких дій на покращення житлових умов мешканців будинку №7 по вулиці Римлянина не було. Окрім юридичного супроводу, МНКівці розпочали і громадянську акцію захисту прав мешканців. І вже коли було подано клопотання до Управління комунального господарства Львівської міської ради, після піврічного листування з різними інстанціями, юридичними формальностями та громадським тиском, покрівлю даху було повністю замінено.

Ніхто з нас, юних мешканців Львова не вірив до кінця, що ми зможемо перемагти і зробити маленьку добру справу для свого міста. Але ми знали напевно, що з кожним кроком потрібно набиратися терпіння, щоб довести справу до кінця, а не зупинитися на півдорозі. Кобзареве «БОРІТЕСЯ – ПОБОРЕТЕ!» набуло практичного застосування. Це є істина і наша правда! І коли шлях правильний – він обов'язково приведе вас до мети!

Іванка Сторожук, МНК, Львів

Співпраця Радянського Союзу із націонал-соціалістичною Німеччиною напередодні і в ході Другої світової війни

продовження, початок на стор. 5

27 вересня 1939 року Рібентроп знову прилетів до Москви і 28 вересня ним та В. Молотовим було підписано новий радянсько-німецький “Договір про дружбу і кордон між СРСР та Німеччиною”. До нього додавалась мапа, на якій було вказано новий кордон за підписом Сталіна та Рібентропа. Днем пізніше відбулися секретні перемовини між представниками Наркому оборони СРСР маршалом К.Ворошиловим, начальником ГенШтабу Червоної Армії командармом Шапошниковим та німецьким командуванням сухопутних військ – генералом Кюстрінгом, полковник Ашенбреннером та іншими.

Після перемоги над Польщею німецькими та радянськими військами в містах Гродно, Ковелі, Пінську та Бресті були проведені спільні паради Червоної Армії та Вермахту. Найбільш відомий парад відбувся у Бресті, який приймали радянський комбриг Семен Моїсєєвич Кривошеїн та генерал танкових військ Гейнц Вільгельм Гудеріан. В своїх спогадах Г. Гудеріан згадував: “Наше перебування в Бресті завершилося прощальним парадом і церемонією з обміном прапорами в присутності комбрига Кривошеїна”. Цей парад, сфотографований і знятий на плівку, якраз засвідчував угоду між двома тоталітарними режимами.

Від імені Уряду СРСР, аналізуючи міжнародну ситуацію в контексті підписання Пакту, В.Молотов заявив: “...Тепер, *если говорить о великих державах Европы, Германия находится в положении государства, стремящегося к скорейшему окончанию войны и к миру, а Англия и Франция, вчера еще ратовавшие против агрессии, стоят за продолжение войны и против заключения мира. Роли, как видите, меняются... Идеологию гитлеризма, как и всякую другую идеологическую систему, можно признавать или отрицать, это – дело политических взглядов... не только бессмысленно, но и преступно вести такую войну, как война за “уничтожение гитлеризма”.*”

Знайомство одного з найбільш активних втілювачів планів А. Гітлера Гейнца Гудеріана з СРСР відбулося ще в середині 20-х років у Казані, де було організовано бронетанкову школу рейхсфери, що отримала назву “об’єкт Кама”. Договір 1925 року щодо утворення танкової школи під Казанню з спільним навчанням німецьких та радянських спеціалістів був ратифікований у Москві 2 жовтня 1926 року. Від командування рейхсфери його було підписано полковником Г.фон дер Літ-Томсенном, від командування Червоної Армії – Я. К. Берзиним.

Гейнц Гудеріан побував в аудиторіях Казанського філіалу Челябінського танкового інституту, який знаходиться на місці об’єкту “Кама”, про що свідчить світлина, яка зберігається в музеї філіалу. В своїх мемуарах “Спогади німецького генерала” (що видані у Москві в 2007 р.) Гейнц Гудеріан зазначив, що “Починаючи з 1926 року за кордоном існував випробувальний полігон, де можна було випробовувати нові німецькі танки”(с.24). Питання конспірації були обговорені в договорі щодо заснування “Ками”. У школі офіцери рейхсфери носили форму командного складу РСЧА.

Не менш активною була співпраця Німеччини та СРСР у підготовці військових льотчиків. 15 квітня 1925 року в Москві було підписано протокол секретної угоди між Управлінням військово-повітряних сил РСЧА та представниками німецької сторони щодо облаштування авіашколи у Липецьку.

На її основі почалося створення німецької льотної школи, замаскованої під авіазагін Робітничо-селянського Червоного військово-повітряного флоту. В авіашколі було підготовлено кістяк гітлерівських “люфтваффе” в роки Другої світової війни, серед них – К.Штудент, Х.Ешонек, В.Віммер, О.Деслох та інші.

Об’єкт “Липецьк” був найдорожчим із існуючих на території СРСР центрів рейхсфери. Щорічно на утримання авіашколи виділялося 2 млн. марок, а за 10 років було витрачено біля 20 млн. марок. *За даними бюджетного комітету рейхстагу у 1928 році з загальної суми витрат військового міністерства Німеччини на озброєння в розмірі 73,7 млн. марок – 5,7 млн. марок було виділено на підготовку льотчиків та танкістів в СРСР.*

На активну економічну співпрацю між гітлерівською Німеччиною та СРСР (журнал “Вопросы истории” №4-5 1991 року) вказує доктор історичних наук, провідний науковий співробітник Інституту історії СРСР АН СРСР О.О. Шевяков у статті “Советско-германские экономические отношения в 1939-1941годах”, який писав: “В период між двома світовими війнами Німеччина надала Радянському Союзу ряд кредитів: у 1925, 1926 та 1931 рр. на загальну суму 700 млн. марок, а в 1935 році – на 200 млн. марок”. 19 серпня 1939 року Берлін погодився на радянських умовах надати 200 мільйонний кредит СРСР на 5 років при 4,5 % річних. Сплата боргу радянська сторона повинна була завершити лише в 1945 році. Додатково на 21 червня 1941 року всі види німецьких товарних і валютних поставок СРСР склали 507,3 млн. марок.

На момент нападу на СРСР, гітлерівська Німеччина отримала від сталінського СРСР продовольства, нафтопродуктів, промислової сировини та транспортних послуг на суму 741,5 млн. марок.

Співпраця між СРСР та Німеччиною у військовій та економічній сфері значно зміцнили ці країни, що дало змогу

вести агресивну політику відносно своїх сусідів.

Після вторгнення гітлерівської Німеччини на територію підконтрольну СРСР, Й.Сталін у своїй доповіді 6 листопада 1941 року на засіданні Московської Ради депутатів трудящих на честь 24-ї річниці Жовтневої соціалістичної революції заявив наступне: “Немецких захватчиков, т.е. гитлеровцев, у нас обычно называют фашистами. Гитлеровцы, оказывается, считают это неправильным и упорно продолжают называть себя “национал-социалистами”... Что может быть общего между социализмом и гитлеровскими озверелыми захватчиками, грабителями и угнетающими народы Европы?”

Можно ли считать гитлеровцев *националистами*? Нет, нельзя. На самом деле гитлеровцы являются теперь не националистами, а *империалистами*... После того, как они захватили чужие территории и поработили европейские нации – чехов, словаков, поляков, норвежцев, датчан, голландцев, бельгийцев, французов, сербов, греков, украинцев, белорусов, прибалтов и т.д. и стали добиваться мирового господства...” (Й.Сталін. О Великой отечественной войне Советского Союза. - М.: Издательство ОГИЗ государственное издательство политической литературы, 1946. - с.25-26).

Саме в цей час на початку Другої світової війни керівництво СРСР таємно домовилося між собою віддати

А.Гітлеру частину територій, які входили до складу Радянського Союзу. *По справі Л.Берії у 1953 році на 15 років було засуджено начальника відділу “С” МДБ СРСР у 1946 році Павла Судоплатова, який здійснив терористичний акт стосовно Провідника Організації Українських Націоналістів Є.Коновальця.* Одне зі звинувачень, які були висунуті Павлу Судоплатову звучало так: “Таємна змова з Берією для досягнення сепаратного миру з гітлерівською Німеччиною у 1941 році та усунення радянського уряду”.

Павло Судоплатов у своїх спогадах “Спецоперації Лубянка і Кремль 1930-1950 годы на с.606-608” подає свою частково розсекречену записку:

Совершенно секретно

“ В Совет Министров Союза ССР

Докладываю о следующем известном мне факте.

Через несколько дней после вероломного нападения фашистской Германии на СССР, примерно числа 25-27 июня 1941 года, я был вызван в служебный кабинет бывшего тогда Народного Комиссара Внутренних Дел СССР Берии.

Берия сказал мне, что есть решение Советского правительства, согласно которому необходимо неофициальным путем выяснить на каких условиях Германия согласится прекратить войну против СССР и приостановит наступление немецко-фашистских войск... В этой связи Берия приказал мне встретиться с болгарским послом в СССР Стаменовым, который по сведениям НКВД СССР имел связи с немцами и был им хорошо известен.

Берия приказал мне поставить в беседе со Стаменовым четыре вопроса. Вопросы эти Берия перечисляя глядя в свою записную книжку и они сводились к следующему:

- 1. Почему Германия, нарушив пакт о ненападении, начала войну против СССР;*
- 2. Что Германию устроило бы, на каких условиях Германия согласна прекратить войну, что нужно для прекращения войны;*
- 3. Устроит ли немцев передача Германии таких советских земель как Прибалтика, Украина, Бессарабия, Буковина, Карельский переиеек;*
- 4. Если нет, то на какие террритории Германия дополнительно претендует.*

...Выполняя в июне 1941 года приказание бывшего тогда Наркома Берии в отношении разговора со Стаменовым, я был твердо убежден и исходил из того, что выполняю тем самым указание партии и правительства...

7 августа 1953 года

П. Судоплатов”.

Ця неповною мірою розсекречена інформація, дає розуміння, які настрої панували серед вищого істеблшменту СРСР. Очевидним є, що Л. Берія не міг ці перемовини вести самостійно, лише за наказом Й.Сталіна. Аналіз розсекречених матеріалів свідчить про те, що в 1941-1942 роках, коли мільйони людей гинули на фронтах, радянське керівництво намагалось домовитися з Німеччиною про здачу територій, що до війни входили до складу СРСР. На цю пропозицію Радянського уряду керівництво гітлерівської Німеччини не дало згоди, оскільки несумнівалось у своїй перемозі.

Олексій Усенко, МНК, м.Суми

Уривок статті "Із невичерпного джерела"

Кінцевим аргументом більшовицької системи є смерть, загроза знищення і далі безоглядне нищення всіх непокірних та неугодних. Але й цей аргумент виявився не всесильним.

Більшовики, які сповідують матеріалістичну ідеологію, не змогли дістати ті глибини в душі людини і народу, які не можна ні змінити, ні знищити, оскільки їх природа, сила і вплив виходять за межі кордону між життям і смертю. Це і є причина невдачі більшовицької інженерії людських душ. Випробування смертю не витримує той, хто вважає життя найвищою цінністю. Але є мільйони людей, що захищають цінності, які для них дорожче самого життя.

Більшовики почали відчайдушну боротьбу з релігією, переслідуючи й знищуючи Христову Церкву, унеможливаючи релігійне життя. Але вони не змогли знищити закладені в людські душі основи віри: тугу за Богом і пошук Божества.

Зумівши позбавити людину будь-якої свободи, більшовизм не в силах задавити саме прагнення до свободи. Воно притаманне кожній людині та народові, завжди живе і кличе до боротьби. Тому що вільна воля – це дар, даний Богом.

Правду можна посадити в тюрми, концтабори, загнати в підпілля, а на її місце поставити фальш і брехню. Але навіть більшовики не можуть вирвати з людської душі розуміння, що таке правда, туги за нею і бажання її торжества. Бо правда – це дорога, по якій людина йде до Бога. І ні більшовики, ні хто-небудь або що-небудь інше не в силах спокусити людство з цього шляху.

Точно так само більшовикам складно буде погасити любов до ближнього, почуття справедливості і справу її триумфу. Для цього їм потрібно буде скасувати основні Божі закони, наріжні камені громадських і людських відносин, які голосом совісті завжди відзиваються в душі.

Більшовики спробували розкласти нації і перетворити їх в бездушне стадо «радянських людей», випалити національну свідомість і національне почуття. Але й тут їм не вдасться добратися до самої глибини: ці почуття і ознаки уже в крові, вони природно притаманні людській душі.

Всі ці незнищенні коріння душі не дозволяють людині стати безвольним і слухняним знаряддям комунізму, сповненого ненавистю до Бога, нації і людини. Вони змушують людину чинити опір злочинам більшовизму, активно боротися за його знищення.

Але сила цього опору залежить від сили натхнення самих борців. Душевні сили кожної людини і цілого народу потрібно плепати і надихати. Особливо тоді, коли вони перевантажені постійним неймовірним напруженням.

Чи існує джерело, яке втамує нас, яке додасть сил нашим виснаженим душам?

Віра в Бога, в Спасителя, зміцнює сили душі. У найважчі часи, в гірших життєвих ситуаціях, у великому нещасті, терпінні і боротьбі віра в Христа дає найсильнішу і часто єдину дієву допомогу.

Ось про що нам потрібно думати, куди звертати свої серця, якщо ми хочемо допомогти нашому народові в його благородному прагненні до правди і свободи.

Степан Бандера

